

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12337/2023
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Компанија „Дунав осигурање“ а.д. Београд, Филијала осигурање Крагујевца, против туженог АА из ..., чији је привремени заступник адвокат Срђан Милекић из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 624/21 од 08.06.2021. године, у седници одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 624/21 од 08.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 624/21 од 08.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 14274/16 од 10.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете – регреса исплати износ од 199.000,00 динара са законском затезном каматом и то на износ од 105.000,00 динара почев од 20.09.2013. године и на износ од 94.000,00 динара почев од 21.02.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 83.205,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 624/21 од 08.06.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда, а жалба туженог одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалог права, предлажући да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11... 18/20).

Према члану 404. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник“ РС, бр. 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде којом не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је правни основ регрес и оцењено је да је тужбени захтев тужиоца основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредби материјалног права, а на основу конкретно утврђеног чињеничног стања. Оцена приговора застарелости зависи од утврђења момента падања у доцњу што је чињенично питање, па то није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу члана 404. став 1. ЗПП. Због тога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права.

На основу изнетог, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради регреса тужилац је поднео 08.09.2016. године, а вредност предмета спора је 199.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**